

ÜVÖLTÉSEK

CALL of
CTHULHU

Írta: Tantos András

Helyszín: Cadillac, Michigan állam, Amerikai Egyesült Államok

Időpont: 1928. június 11. (hétfő)

Köszönöm Gondos Máténak, Tomasics Józsefnek és Harvay Annának, hogy átnézték és tanácsokkal segítettek a munkám! Természetesen Clark Ashton Smith, a Hyperborea-ciklus írója is köszönetet érdemel. Emellett a szerény vérfarkasregény-gyűjteményem íróit, Steve Cookot, a kutyaember legenda atyját és Vic Cundiffet, a Dogman Encounters YouTube-csatorna tulajdonosát is meg kell süvegelni. Régi vágyam, hogy egy kriptid köré szőjem a Cthulhu-mítoszt. A voormik értékeit a Malleus Monstrorum kiegészítő alapján dolgoztam ki.

Mesélői háttér:

A Mítoszba beavatott kevesek több legendát is ismernek a vastag bundás, kutyaszerű voormik eredetéről. Egyesek szerint az álnok valusiai kígyóemberek sötét tudományának eredményei, mások viszont a fekete, fénytelen N'kai mélyén alvó Mérhetetlen Vén, Tsathoggua gyermekeinek vélik őket, amiknek az ember távoli, majomszabású őseihez is van némi közük. Hárommillió évvel ezelőtt, a két lábon járó, hullőszerű varázslók birodalmának bukását követően maguk is hazát alapítottak a mai Grönlandon. A faj, amely Voorm, a mitikus ős nevét viselte, a hatalmas Tsathoggua által segítve a sziget urává vált, primitív kőhajlékokból álló városokat építve a füledt, a dinoszauruszok utolsó képviselői által járt esőerdők mélyén. A jégkorszak eljövételével azonban két pártra szakadtak: az egyik továbbra is a mélyben lakozó, groteszk istenhez fohászodott, a másik azonban úgy döntött, hogy ezentúl a förtelmes, üvöltő, csontig hatoló fagyot lehelő vándorhoz, Ithaquához intézi imáit. Ez az eretnokség hamarosan elfajult és véres összecsapásokhoz vezetett. Végül az óhiten maradtak győzedelmeskedtek, a Széljáró megtépzott, megtizedelt hívei szétszéledtek. Vereséggel felérő győzelem volt, mert a voormik civilizációjának csillaga egyre haloványabb és haloványabb fénnel derengett, majd a hyperboreaiak különös, fejlett emberfajának érkezésével utolsó pislantott, mint a haldoklók szeme. A kőkori szinten élő, de éles elméjű jövevények lekuporodtak a voormik művelt fői elé, eltanulták a titkaikat, a szőrös kreatúrák eltűnésével pedig az általuk Hyperboreának elkeresztelt sziget egyedüli urai lettek. Egy bronzkori, fejlett civilizációt hoztak létre, aminek a soktornyú, kupolákkal és szépséges obeliszekkel tarkított Commoriom volt a szíve. Csupán azok az Ithaqua-imádó kutyalények maradtak fenn, amik a szinte megmászhatatlan Voormithadreth-hegy lankáit és fekete gyomrát lakó, acsargó vadakká züllöttek. Az utolsó nagy jégkorszakig kellett várni, hogy a két faj ismét szembetalálkozzon. Az éhes bestiák portyázásai miatt hosszú háború tört ki köztük, gyilkos agyarak és karmok csaptak össze bronzból készült fegyverekkel és falanxokkal a jégborította, kegyetlen világban, és a voormik faja kis híján kihalt, a maroknyi túlélő a sziget elhagyására kényszerült és szétszóródott a világban.

Földgolyónk titokzatos, ritkán megpillantott, sokféle néven ismert majomemberei egytől egyig a történelem előtti voormik primitív leszármazottai. Itt-ott azonban tisztavérű, atavisztikus, Ithaquában, Tsathogguában, esetleg más Mérhetetlen Vénben vagy Külső Istenben hívő példányok, falkák is vándorolnak, tengődnek az északi tundrán, a hegyek barlangjaiban, az árnyas rengetegek mélyén vagy az Álomföldek félreeső vidékein. Időnként az emberek szeme elé kerülnek, akik fantasztikus történeteket költenek holmi ádáz, erdőmélyi vérfarkasokról. Michigan állam kutyaembere is egy ilyen, a múlt századra visszanyúló mítosz, egy ismeretlen, félelmetes lény, ami a civilizáció peremén leselkedik. Az első ismert észlelés 1887-ben történt, Wexford megyében, egészen pontosan a Garland-

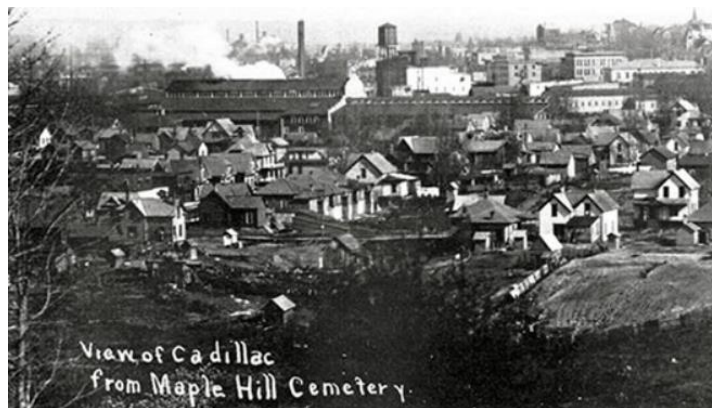
ingoványban. A döbbenetes találkozást újabbak és újabbak követték, a rémült szemtanúk hol egy, hol több kutyaemberről számoltak be, az állam lakói pedig szorgalmasan terjesztették a szörny, vagyis az utolsó voormik legendáját.

A michigani Mítosz-lények egyik kis létszámú csoportja nemrég még a Caberfae-csúcsokként ismert területen élt. A hely neve skót eredetű, szarvasfejet jelent és a chicagói skót-amerikai, Kenneth MacKenzie nevezte el '19-ben, mert számos szarvascsordában volt alkalma gyönyörködni a környéken. III. Sándor skót király ezt a nevet adományozta a MacKenzie-klán alapítójának 1255-ben, mert megóvta egy dühös, sebesült szarvasbikától. Legmagasabb része 478 m. Korábban a férfi marhafarmja állt itt, jelenleg azonban az Egyesült Államok kormányának tulajdona, melyen a politikusok nemzeti parkot akarnak létesíteni. Úgy döntöttek, hogy egy fa tűztoronyt is fel kell húzni a legmagasabb csúcson, és az ácsmunka zaja, az építkezéssel járó mozgás és a barlangjuk felfedezése kelet felé űzte a kutyafejű lényeket. Több alkalommal is sikerült keresztezniük az ember útját, egy esetben egy tehenet ejtettek, egyszer pedig rájuk lőtt egy gazda, aki még az arcszíne visszanyerése után is csak annyit tudott ismételtetni az aggodalmas feleségének, hogy „Két lábon futottak.” és még mindig nem érti, mit látott. A leütött kérődzőnek azonban híre ment, hiszen a szürke farkast a századforduló óta kihaltnak hiszik az állam eme részén.

A minap még Garkazr, Tsathoggua sámánja vezette a wexfordi falkát, életének fonala azonban váratlanul megszakadt. Charles Manning, a közeli Cadillac egyik lakója a felelős ezért, ugyanis egy pulykavadászat során belebotlott, ijedtében puskavégre kapta és halálosan megsebesítette. A rémült férfi egyenesen az egyik legjobb barátjához, Booth Porterhez menekült, aki egy autókempinget üzemeltet a város déli végén, a két temető szomszédságában, hogy elhaddarja neki a dolgot és védelmet találjon. A falkatagok minden tőlük telhetőt megtettek a sámánjukért, de az végül kilehelte a lelkét, Kralrak és Mrevkk rövidesen a szerencsétlen férfi nyomába eredtek, aki a nagy sietségben nem csak a vadászpuskáját hagyta el, hanem a csalipulykáját és a sapkáját is, így a gyilkos szagának követése pofonegyszerű feladatnak bizonyult. A két voormi egy nappal a nyomozók érkezése előtt érte el a Kármel-hegy nevét viselő római katolikus sírkertet.

Nyomozói háttér:

Michigan egy nagy, egyedi alakú állam, amely két félszigeten, a sűrűn lakott alsón és a jóval gyéresebb lakosságú, vadregényes, rézbányáiról ismert felsőn terül el, amik merőlegesen egymásra. Neve odzsibve eredetű, „nagy vizet” jelent, ami találó, hiszen a Nagy-tavak szinte mindegyikével határos. Északi szomszédja Kanada. A nyomozók a balkezes, egyujjas kesztyű alakú Alsó-félsziget északnyugati részén, a sudár

amerikai gesztenyéktől körülölelt Cadillac kilencezres, dinamikusan fejlődő, európai és kanadai bevándorlók célpontjául szolgáló városában tartózkodnak, amit egy George A. Mitchell névre hallgatató üzletember alapított 1873-ban, Clam Lake néven. A 19. század vége felé keresztelték át, Antoine Laumet de La Mothe Cadillac, a francia katonatiszt, kalandor és felfedező lett a névadó. Elsősorban a fakitermelésnek, a terpentingyártásnak, a bútortiparnak és a fémmegmunkálásnak köszönhetően kerül

kenyér a lakók asztalára. Nyaranta azonban egyre több a hasas pénztárcájú, elsősorban Dél-Michiganból érkező turista, a Wexford megye székhelyét lakók nagy örömeire. Hőseink is automobilon érkeztek ide

- akár a messzi Arkhamból is, mert rendre előfordulnak ilyen hosszú, sőt, még hosszabb kirándulások -, a kaland és a természet tisztán csengő hívószavának engedelmessé, hiszen a táborozás még mindig sikk szabadidős tevékenységnek számít. Emiatt városok ezrei büszkélkedhetnek egy, esetleg több autós-kempinggel, amik készek e „modern cigányok”, „motorizált hobók”, „bádogdobozos turisták” és egyéb neveken ismert utazók elszállásolására. Már nem kell

az utak mentén vagy magánterületeken, a tulajdonosok vérmérsékletének kiszolgáltatva táborozni. Cadillac kimondottan szép helyen fekszik, két nagy, egy csatorna által összekötött tavának: a Mitchell- és a Cadillac-tónak hűs, potenciális horgászszákmányban gazdag vizei pedig az úszás és a többi vízisport kedvelőit is rendszeresen idecsábítják. A város rendezett főutcája is megkapó látvány. Még operaháza is van, bár nem érhet a metropoliszokban álló építészeti műrecek nyomába.

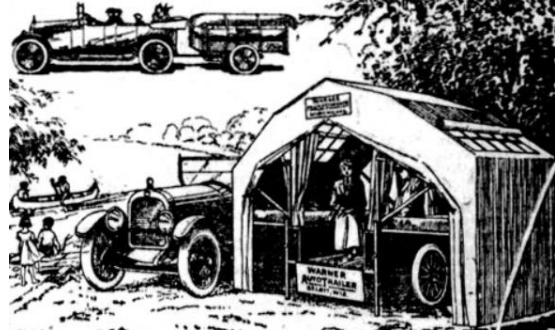
Az autós-kempingben:

Booth Porter táborhelye fejéenként 65 ¢-be kerül naponta. Szépen gondozott, bár meg kell jegyezni, hogy az ex-postás eléggé morbid helyet választott neki, ugyanis a város két temetőjének közvetlen szomszédságában fekszik, a Pearl, a Laurel, a Wood és a Robertson Street határolta, zöldellő telken, így a sátrakból, lakókocsikból jó kilátás nyílik az elhunyt cadillaciek néma, katonás rendben sorakozó sírköveire. Ennek okát szívesen megosztja a panaszkodókkal: bácsikája, Elgin Smith szép, tágas háza állt itt, míg egy lassan kilenc évvel ezelőtti őszön le nem égett, mert az öreg még az ágyban is dohányzott. A kemping egy kezdetleges vizesblokkal, két árnyékszékkel, egy irodával, három apró faházzal, néhány paddal és tűztérrel, egy hintával és egy libikókával is büszkélkedhet. A holtak relatív közelségétől eltekintve barátságos, családbarát hely benyomását kelti, ahol a város embere kikapcsolódhat, feltöltődhet.

Az egy hétre érkező karakterek természetesen nincsenek egyedül. A táborlakók egy részét a Detroiti Kövér Férfiak Klubjának öt sátrazó tagja adja. Ezek a klubok még abban az időben születtek, amikor a férfi elhízás pozitív tulajdonságnak számított, a gazdagság és a jó kedély szinonimája volt, egyes újságok azt is megírták, hogy ezek a víg óriások a tökéletes férjek. Az elsőt 1869-ben alapították New Yorkban, a századfordulón pedig még Európa több országában is megjelentek. Sajátos szertartásaik voltak, titkos jelszavakkal, esküvel, kézfogásokkal, tagdíjjal és rendszeres méredzésekkel. Csak azok léphettek be, akik elérték a 91 kg-os testsúlyt. A programjaik között evő- és - meglepő módon - sportversenyek is szerepeltek, de a kapcsolatépítés volt a legfőbb céljuk. Mára az emberek többsége tisztában van az elhízás egészségkárosító hatásaival, és miután az orvostársadalom és a

sajtó is ostorozni kezdte az összejöveleiket, valamint a groteszk, már-már lucullusi lakomáikat, a kövér férfiak klubjai szinte mind eltűntek. A kaland évében már csak néhány utolsó mohikán tartja magát országszerte; itt megjegyezném, hogy néhány kövér nők klubja is létezett, de a fogyóklubok sokkal gyakoribb jelenségnek számítottak. A detroitit Dorsey Hood Fellows, egy tehetős sajtófigyelő vezeti. További tagok: Albion Black, a Detroiti Javítóház nyugalmazott börtönőre, Dr. Abraham Zimbalist, a Henry Ford Kórház cseh zsidó bőrgyógyásza, a szobrász John Shearer és egy Sterling Vincent nevű kegytárgy-kereskedő - igazából csaló. Négy másik tagjuk sajnos nem tudott eljönni. Három gépkocsival utaztak Cadillacbe. Rajtuk kívül egy idősebb és egy fiatalabb pár tartózkodik még a kemping területén. Az egyik Dr. Robert Latou Dickinson, a neves, ősz üstökű new yorki nőgyógyász és neje, Sarah. A másik a jegyben járó Louis Ottenwald és Aranka Katona. Mindketten magyar bevándorlók, akik az ohioi Clevelandben, a magyar-amerikaiak városában élnek és dolgoznak. Egymás közt természetesen anyanyelvükön társalognak. Az öregek egy évvel ezelőtt vásárolt Warner Prairie Schoonerben, egy kényelmes, ágyakkal ellátott, tetőablakos, vízhatlan, khaki sátor-utánfutó kombinációban térnek nyugovóra. Ezek komfortos fekvőhelyek mellett jeges hűtőládával, összecukható kályhával és asztallal is rendelkeznek. A Gold Medal vállalat összehajtható székeit és fürdőkádját sem hagyták otthon porosodni. A magyar pár nem ilyen rutinos, egy Stoll márkájú ágyas autósátorban tölti az éjszakákat.

A tulajdonos által készített játékszerek gyerekek híján üresen árválkodnak. Pedig nagyon örülnének Albion Blacknek, aki hasbeszélő tudományával szórakoztatja a barátait. Vigyorgó, elegáns öltözékű bábuját Basilnek hívják. Ezt virslievő vetélkedő követi, a temérdek frankfurtit nyáron fogják megsütni. A társaság Old Overholt és Old Hermitage márkájú, „gyógyászati célból” gyártott whiskey-kkel is felszerelkezett. A clevelandi pár már reggel a tóhoz ment, hogy felfrissüljön. Porter az irodájában, az íróasztalánál tartózkodik. A spártai berendezésű helyiség egyetlen polcát néhány válogatott regénynek, ponyvamagazinnak szentelte. Ezek bestiális alakváltókról szólnak, amik farkas képében követik el rémes, vérgőzös tetteiket. A gyűjtemény többi része a férfi közeli otthonában, a 310 Marble Streeten álló házban található. Porter Clemence Housman A vér-farkas című regényét olvassa, ötödszörede, miközben epres Faygót kortyolgat. A karakterek egy megdobott duplázott Észrevétellel figyelnek fel a tömérdek farkasemberes irományra. Ha rákérdeznek, Porter mosolyogva emlegeti fel a tűzhalált halt Elgin bácsikáját, aki fanatikust csinált belőle, mert jobban senki sem tudott rémtörténeteket mesélni. A kutyaemberről azonban, amit az öreg állítólag látott, nem mesél a nyomozóknak, akiknek viszont egy Pszichológia-gurítást követően feltűnhet, hogy Portert izgatja valami. Ha rákérdeznek, csak legyint, hogy egy őket nem érintő helyi ügy. Egy sikeres Észrevétel-dobással a helyi napilap, az 1872-ben alapított *Cadillaci Esti Hírek* egyik mostani számát szűrják ki a sárgaréz újságtartóban, ami az uborkaszazon miatt címlapon közölte a Caberfae-csúcsok titokzatos vademberéről szóló cikket - a segédletek között található. Egy régi tábori ágy is áll a sarokban, de Porter általában otthon alszik. Az íróasztal egyik fiókjában egy megkezdett palack Old Log Cabin bourbon lapul, amit megoszthat a különösen rokonszenves nyomozókkal.

Vendéglátójuk a Cadillac-tó strandját ajánlja nekik. Ha kimennek, akkor kellemes hangulatú, rendezett környezetben fürdőzhetnek, bár az infrastruktúra hagy némi kívánnivalót maga után, egyszerűen nem veheti fel a versenyt a nagy, évtizedek óta népszerű fürdőhelyekkel. Az úszók biztonságára két karcsú, fiatal, napbarnította vízimentő ügyel, uniformisuk sötétkék színű, fehér, messziről is jól olvasható felirattal. A duó, a nyomozók és a strandolók szája tátva marad, mikor Dickinson, a tiszteletreméltó

aurát sugárzó tudós egy elegáns hátraszaltóval ugrik fejest a vízbe a stégről. A karakterek Frank Winterrel, egy harsány, aranyfogú percc- és limonádéárussal is találkoznak, a német-amerikai már-már les rájuk. A sós finomság darabja 6, míg egy pohár üdítő 5 ¢-et kóstál. Shearer, Zimbalist doktor és Black mindenképp vásárolnak az étvágygerjesztő, puha, a kesztyű, azaz az Alsó-félsziget legjobbjaként reklámozott pékáruból, de

panaszkodnak, hogy egy krigli gyöngyöző sör nélkül nem az igazi. Ottenwald és a perces Németül fognak szóba elegyedni, bár nehezen értik egymás dialektusát. Akinek nem ízlik Winter perce, az egy finom hot dogot is ehett a nagybajszú, 2 m-es Henry Jonesnál, 8 ¢-ért. A langaléta árusnak nincs szüksége reklámra, jól kirí a környezetéből. Idővel egy mérőszalaggal felfegyverkezett rendőr is fel fog tűnni, hogy leellenőrizze a hölgyek színes fürdőruháinak hosszát. Ha túl kihívó, 5+1d2 \$ büntetést kell fizetniük és fel kell öltözniük, vagy el kell hagyniuk a strandot. A horgászokat egy Bill Taylor nevű, ősz, görnyedt hátú csaliárus tudja kiszolgálni, egy doboz földigiliszta 5 ¢-be kerül. Két evezős csónakja is van, amiket fél napra lehet kibérelni, ennek 5 \$ az ára. A strandon sok a ricsajozó gyerek, mivel beköszöntött a nyári szünet. A tó közepe táján türelmes pecások várják Moby Dicket. Idillikus környezet.

A Dickinson házaspár a nap hátralevő részében a sátra árnyékában olvasgat. Robert Dickinson Henry Herbert Goddard amerikai pszichológus és eugenikus A Kallikak család: egy tanulmány a gyengeelméjűség öröklődéséről című, ránézésre sűrűn forgatott sikerkönyvét hozta magával. Ez az 1912-ben kiadott mű, ami hosszan taglalja, hogy a félkegyelműség a recesszív gének révén továbbörökíthető, az amerikai fajnemesítők egyik szentírása. Egy Deborah Kallikak álnevű nőről szól, aki a new jersey-i Vineland elmeháborodottakkal foglalkozó tanintézményének diákja. Az iskolát vezető szerző kutatómunkája során arra a következtetésre jutott, hogy az ápoltnak Martin Kallikak, egy tiszteletreméltó ember, a függetlenségi háború egyik hőse volt a szépapja, aki egy út során gyermeket nemzett egy névtelenségbe burkolózó, gyengeelméjű nőnek, aki egy ivóban szolgálta ki a szomszagos vendégeket. Martin később megnősült, egy jó családból való kvéker nőt vett el. Hét gyermekük született, akik erkölcsös, sikeres és intelligens felnőttekké cseperedtek fel, további felsőbbrendű nemzedékeknek adva életet. A csaposlány rémes fiának utódai viszont egytől-egyig züllöttek, törvénytelenüliek, rászorulók és tompa agyúak voltak, a faji higiénia ellenségei, akik a mitikus Sziszüphoszoként görgették maguk előtt a elkorcsosultság hatalmas és súlyos szikláját. Fényképek igazolják a leírtakat, amiken rongyos ruházatú, szegény sorban élő, féleszünek vagy rosszindulatúnak tűnő felnőttek és gyermekek néznek a kamerába. Ezek az emberek a Juke, az Ishmael, illetve a Nam famíliák mellett az új, izgalmas és felkapott tudomány, az eugenika reklámarcaivá váltak. Mindez természetesen nem igaz, a Kallikak - igazából Wolverton - családnak nincsenek jó és rossz ágai, a fotókat pedig manipulálták, de ez jóval később fog kiderülni. Sarah Dickinson Edith Wharton Az ártatlanság kora című regényét fejezi be, majd egy jó csésze kávé után Elizabeth von Arnim Elvárásolt áprilisába kezd bele.

Shearernek több kérdése is van az eugenikáról, aminek a nyomozócsapat tagjai fültanúi lehetnek. Az ősz new yorki egy rögtönzött előadásba kezd arról, hogy a ma emberének mielőbb el kell apasztania az emberi elkorcsosulás forrásait, legyen szó epilepsziásokról, bűnözőkről, alkoholfüggőkről,

szerhasználókról, gyengeelméjűekről, nyomorékokról vagy szifiliszesekről, hogy egy jóval fényesebb jövőt biztosítson a következő nemzedékeknek. A születésszabályozás és a sterilizáció az eugenika ügyének sarokkövei, Dickinson szerint az orvosoknak kellene eldönteniük, ki alkalmas arra, hogy gyermekeknek adjon életet. A jó házasságot, illetve a házassági és a nagy napot megelőző tanácsadást is a fajnemesítés fontos részeinek tartja, mert minden válás, agglegény és vénkisasszony gyengíti a fehér, protestáns középosztályt, ami az Egyesült Államok erejét adja. De minden rassz profitálhat a faji gyomlálásból, brooklyni rendelőjében számos tanáccsal látta el a többenemzetiségű városrész egészséges dél-európai, kínai, zsidó, néger és szláv lakóit. Igen, az eugenikának még fekete hívei is vannak, mint a feketék jogaiért síkra szálló, szocialista érzelmű William Edward Burghardt Du Bois professzor. A neves férfiú szerint csak a négerség legjobbjainak szabadna gyermeket vállalniuk, hogy a rájuk jellemző erkölcstelenség eltűnhessen a világból. Az orvos Helen Kellert, az első süket és vak diplomást is megemlíti, mint a tudomány egyik prominens támogatóját. A karakterek megtudhatják, hogy a szobrász kisebbik lánya „mongolidióta”, vagyis Down-kóros. Az öregember együttérzően bólogat és imát mond a kis Lucy Shearer lelki üdvéért.

Ottenwaldék harapnak valami meleget a táborban, majd ismét felkerekednek, hogy megtekintsék Cadillac római katolikus templomát. Naplementével, mikor a hájpacnik a tábortűz köré gyűlnek, hogy egy jót nótázzanak, egy motorkerékpár berregése üti meg az emberek fülét. Rövid idő múlva egy rosszarcú fiatalember és egy ifjú nő hajt be az autós-kemping területére - utóbbi a párnázott csomagtartón ül. Laban Tasker és Tabitha Tasker. A szikár férfi nem más, mint az örömlány stricije. Jóformán csak ő beszél, míg a lány igyekszik csábosan mosolyogni. Egy légyott 2 \$-ba kerül. Köztudomású, hogy ebben az időszakban az autós-kempingek fokozatosan a szeszcsempészek, a rosszféle nők, a hamiskártyások és az ezek társaságát keresők találkahelyeivé kezdenek válni. A cadillaci rendőröket egyelőre nem igazán érdekli a dolog, csupán annyit mondtak Porternek, hogy ne legyen zűr, mert így is akad tennivalójuk. A tulajdonos megtűri a féltestvéreket, mert hasznot húz belőlük, minden légyott után 25 ¢ üti a markát. A magyarok és Sarah Dickinson megütköznek az új jövevények láttán, az ősz szexológus viszont négy negyeddollárost kotor elő és beszédbe elegyedik a futtatóval. A Hallgatózók megtudhatják, hogy arra kíváncsi, közeli rokonok-e, mert hasonlítanak egymásra, és ha igen, folytattak-e valaha vérfertőző viszonyt. A nagyot néző Laban bevallja, hogy Tabitha a félhúga, de a másik kérdésre nemmel felel. Ha kérdőre vonják az öregurat, azt válaszolja, hogy évtizedek óta kutatja az emberi szexualitást, aminek a különféle nemi elhajlások is alkotóelemei.

Másnap Porter és egy szemlátomást régi barátja, Charles Manning újrafestik a padokat és egy-egy „Frissen festve!” feliratú táblácskát akasztanak rájuk. Eközben maguk közt pusmognak, ám ha megközelíti őket valaki, elhallgatnak vagy másról kezdenek el társalogni. Például arról, hogy a vendéglátó új barátnője okolható a kopottas, ronda padokért, a nagy turbékolás közepette megfeledezett a mázolásról. Egy sikeres Hallgatózás-dobást követően kiderül, hogy igazából valami „kutyamberről” van szó. Porter megjegyzi, hogy Elgin bácsikája egy 1916-os - ezt a dátumot ki is hangsúlyozza - téli hajnalon látta a legendás szörnyet a teherautójából, amint egy elütött prérifarkasból lakmározott a hoxeyville-i temetőnél futó út mellett. Az a nyomozó, akinek sikerült az Okkult-gurítása, hallott az állam legendás szörnyetegéről. Ha michigani, akkor egy sikeres harmadolt Tudás-dobás is elegendő. A lény először 1887-ben bukkant fel a Manistee-folyó menti Garland-mocsárban, ahol egy tizenegy tagból álló favágócsapatra ijesztett rá. Tíz évre rá egy buckley-i gazdát találtak az ekéjére borulva. Egy szívroham végzett vele, de méretes kutyanyomok voltak a haláleset helyén. 1907-ben egy bolond özvegy azt álmodta, hogy két lábon járó, üvöltöző kutyák köröztek a háza körül. Amerika hadbalépésének évében Wexford megye seriffje négy döglött lovat talált, amik egy kocsiba voltak befogva. Óriási farkasnyomoktól hemzsegett a környék. Az állatorvos megvizsgálta a kimeredt szemű tetemeket és arra

a következtetésre jutott, hogy a félelem ölte meg őket. Az emberek többsége szerint tízévente jelenik meg, hogy szívbajt hozzon a megyebeliekre - **0/1 ÉPE**.

Cora Gould is fel fog tűnni, egy röpke csókkal üdvözli a kempingtulajdonost, akit letarzanoz. A fekete szőrű, lila nyelvű csau-csauját, Nanát is magával hozta. Az új jövevény rövidesen felhívja a vendégek figyelmét arra, hogy a városi operában 18:00 órától a Kleopátra éjszakája című, Henry Kimball Hadley által írt, kétfelvonásos művet lehet megtekinteni. Egy plakátot is magával hozott. Gould Irast alakítja majd. Kora délután egy újabb táborozó kanyarodik be az autókempingbe a saját készítésű lakóautójával: Joseph Charbonneau, Michigan délkeleti csücskéből. Illedelmesen bemutatkozik nekik, beszédéből francia akcentust lehet kiérezni. Vincent holmi „pézsmapocok franciákat” emleget, mert odavalósiként őt is annak szokták nézni, holott angolszász. Ezek a francia-amerikaiak arról kapták a nevüket, hogy böjt idején ennek a mindenféle gyakori vízi rágszálónak a húsát fogyasztották, mert eldöntötték, hogy ami vízben él, az hal. A magának való embernek tűnő érkezőről kiderülhet, hogy borbélyként keresi kenyerét. Később két jól öltözött, idős, molett asszony sétál el a tábor mellett, a Mt. Carmel-temetőbe tartanak. Egy teli, nehéznek tűnő piknikkosár van náluk. A nyomozók egy sikeres ötlettel felidéznek, hogy két-három évtizeddel korábban nagy divat volt sírkertekben piknikezni. Ha szóba elegyednek a vígan cseverésző, szendvicseket majszoló hölgyekkel, Henrietta MacDonaldeként és Iris Billingsként mutatkoznak be. Az agyvérzésben elhunyt barátnőjük, Lillian Cotey sírjához szoktak kijárni, aki katolikus volt. Bizalmatlanok, mert Andrews tiszteletes szerint az autókemping romlott hely. Ha a kutyaemberről kérdezik őket, azt felelik, hogy hisznek is benne meg nem is, de mindenképp ördögi lénynek tartják. Ha a karakterek elmennek a cadillaci operába, 2 \$-ba kerül egy belépőjegy. Az előadás szép, de feledhető. Gould kisasszonynak érdemes néhány Művészet (Ének)-próbát dobni, hogy falsul dalol-e.

A csapat harmadik napja a tulajdonos és a kedvese érkezésével indul. Charbonneau meglátogatja a tavat. A klubtagok egy bőséges reggeli után követik, hogy úszóversenyt rendezzenek, csak Zimbalist és Vincent maradnak. Az utóbbi nemsokára odalép a nyomozókhöz, hogy a Biblia földjéről származó szenteltvizet adjon el nekik, mert magával hozott néhány 2 dl-es, kör alakú, feszülettel gravírozott üvegcset - 1d8+9 darab, ha a mesélő ki szeretné dobni. A csinos, angyalos névjegykártyája szerint ugyanis kegytárgy-kereskedő. Egy darab 55 ¢-et kóstál, a magyarok kettőt is vásároltak tőle. A rabló beduinokkal lezajlott, természetesen kitalált kalandjának ecsetelése közben megjegyzi, hogy az a Manning nevű fickó négy nappal ezelőtt úgy rohant be a táborba, mintha egy farka ördög üldözné. Majd kiköpte a tüdejét. A mézesmázos szavú csaló ezután autóba száll, hogy felkeresse Cadillac templomait és túladjon a portékája maradékán. Ha Portert is megkérdik az esetről, egy dühös feketemedvéről kezd beszélni, de ha a kérdezők megdobják a Pszichológia-próbájukat, egyértelmű, hogy nem mond igazat.

Sarah Dickinson délután elővesz egy Peter Pan-féle összehajtható gramofont és vidám, dallamos zenét hallgatva tollaslabdázik az urával. A bőrgyógyász is igyekszik szóba elegyedni Porterrel, ismét a michigani kutyaember a téma. A kérdezett röviden összefoglalja a legendát. Zimbalist egy sikeres Észrevétel-dobással álmosnak és nyúzottnak tűnik, mint aki napok óta nem alszik rendesen. Ha rákérdeznek erre, azzal fog védekezni, hogy elszokott a sátrazástól, de egy sikeres Pszichológia-gurítással megérik, hogy más okból tászkásak a szemei.

Dél körül Charbonneau-nak is feltűnik a tulajdonos mániája, így rögtön rá is kérdez, hogy hallott-e már a grosse pointe-i loup garou-ról. Porter igennel felel, de a nyomozóknak Okkultra kell dobniuk, hogy fel tudják-e idézni. Ha sikerült, eszükbe jut Jean Parent, Genevieve Parent és Jacques Morand ijesztő, kis híján kétszáznegyven évvel ezelőtti története. A bájos, angyali Genevieve a Kanadából érkezett vadász, Jean lánya volt, a zord özvegyember egyetlen öröme. Apácának készült, orsolyita nagynénje zárdájába akart bevonulni. Egy szép napon találkozott Jacques-al, a favágóval, aki nyomban beleszeretett, de a tünemény, bár mindig kedvesen bánt vele, nem viszonzta az érzéseit, mert Jézus Krisztus menyasszonya kívánt lenni. A férfi kínjában felkeresett egy indián boszorkányt, aki az erdő legsötétebb mélyén élt és eladta a lelkét, cserébe viszont felruházta a farkasemberré, loup garou-vá változás ördögi képességével. Genevieve a St. Clair-tó partján álló oltár mellett imádkozott, amit apjával emeltek, mikor a félelmetes, villogó szemű loup garou rátört, hogy elrabolja. A halálosan megrémült lány a Szent Szűzhöz könyörgött, aki kővé változtatta a borzalmas teremtményt. A gaz Jacques szobra azóta is a parton áll - **0/1 ÉPE**. Porter elmeséli a franciának, hogy Leon, a bátyja, akivel rendszeresen levelez, megírta neki, hogy Traverse City diliházában van egy Benjamin Stilley Moore nevű ápoljuk, egy grawni falatozó egykori tulajdonosa, aki szentül meg van győződve arról, hogy farkasemberek élnek az állam erdeiben. Azért vitték be, mert rátámadt egy összenőtt szemöldökű, különösen szőrös karú olasz bevándorlóra, akit annak hitt.

Manninget hiába várják, de Porter elárulja, hogy az 1007 Laurel Streeten lakik, egy a többi mellett eltörpülő, de mégis kétszintes, trófeákkal zsúfolt házban. Astrid, a szemtanú szalmaszöke, magasabb felesége édes süteménnyel, vaníliás Faygo üdítővel és forró teával kínálja a csapatot. A világháborút megjárt, annak testi és lelki sebeit viselő férfiút csak egy megdobott Meggyőzéssel - esetleg jó szerepjáttékkal - lehet szóra bírni. Emlékszik, hogy a fenevad egy fertályórával azután jelent meg, hogy levizelt egy fát. Először csak egy jelenlétet érzékelt, aztán meglátta. Jóformán csak a lény rettenetes, aranyszín szemeire, halálos agyaraira és bűzére emlékszik. No meg a valami torkát elhagyó pincemély morgásra, amit a bútorgyári munkás még a csontjaiban is megérezett és peregni kezdtek a könnyei. Még száz lángszórós német előtt is nagyobb biztonságban érezte volna magát. Tudta, hogy ez egy csúcsragadozó, ölésre lett teremtve és el sem merte képzelni, mit fog tenni vele. Aztán eszébe jutott a sörétese. A dörrenés után az életéért futott, még a kedvenc vadászfegyverét, az egyik barátja által faragott és festett csalipulykáját és a sapkáját is elhagyta a nagy rohanásban. A friss emlék hatására elhalványuló arcú férfi rosszul alszik, étvágytalanul csipeget, sőt, a kutyáktól is félni kezdett - **0/1 ÉPE**. A karakterek a tábor felé közeledve egy pisztolylovést hallanak, de csak egy hátrakötött kezű piteevő verseny rajtjelzése volt. Visszatérve szemtanúi lehetnek az utolsó perceinek és a klubelnök győzelmének. Fellows pisztolyát a vigyorgó operaénekesnő sütötte el. Ottenwald és Dickinson sakkoznak, míg az oldalbordáik a közelben beszélgetnek. Charbonneau egy Portertől kölcsönkért ponyvamagazinba van beletemetkezve. A párok délután ismét felkeresik a strandot.

Este megint feltűnik a Tasker testvérpár. Tabitha, ha a kutyaemberről kérdezik, megoszthatja velük, hogy egyik éjjel, kilencévesen, a gyerekszoba ablakán keresztül látta a fekete szörnyet, ami a farmházuk hátsóudvarán bűzölgő szemétdombban kotorászott valami ehető után. Hetekig lidérces álmok gyötörték utána, évi két-háromszor még most is izzadtan, kalapáló szívvel riad fel. Sokáig csak futva közlekedett

sötétedés után, mert attól félt, hogy a bestia elragadja, és ha egyedül tartózkodott otthon, magában beszélt, hogy megtéveszse a rémalakot. Eleinte az udvarra sem mert kimenni, hogy a baromfiakról gondoskodjon, de a szívtelen anyja kipfozta a házból - **0/1 ÉPE**. Laban rájuk szól, hogy a mesedélutának ára van, ki kell fizetni a tarifát. A pityókás, kiéhezett Vincentet viszont érdekli a lány és szóba elegyedik a stricivel, hogy megtudja, hol laknak, hogy meglátogathassa őket, amivel kivívja Katona, Black és a francia dühét. Utóbbi felé is köp és rendőrt akar hívni. Porter megpróbálja lebeszélni a szándékáról, a vészjóslóan mosolygó Laban Tasker viszont fenyegető testtartást vesz fel. Könnyen verekedéssé fajulhat a dolog, ami árt a kemping hírnevének.

Éjszakai jövevények:

A harmadik nap éjjelén voormik Lopóznak be a táborba. Ketten vannak, a sötétségbe burkolózó Mt. Carmel-temető, a cadillaci római katolikusok végső nyughelye felől érkeznek. A nyomozók Meghallhatják a somfordálásukat, dobásfüggő. Ha kimerészkednek a sátrukból, előbb-utóbb egy természetes, vicsorgó, sárga szemű „farkasemberbe” botlanak - **0/1d6 ÉPE**. Döbbenetes, de a szempárból nem állati ravaszság, hanem rendes intelligencia sugárzik. Erős ázott kutya- és ürülékszagot áraszt, az egyik sátorban fel is ébrednek rá. A pokoli, higanymozgású, izmos lény egy inkább elrettentésül szolgáló mancsuhintás után felmorran, kereket old és a sírkert felé veszi az irányt. Egy felezett Észrevétellel egy másik, sokkal sötétebb szőrű példányt is meglátnak. Az árnyékszékéről a Fordjához visszatérő Charbonneau mindenképp belebotlik az egyik Mítosz-kreatúrába és két nyelven kezd el kiáltozni. Mrevkk, a már-már fekete bundájú lény menekülés közben vállon harapja, egy 3 ÉP-nyi sebzést okozva neki - Elsősegélyre fog szorulni. Egy másik megdobott Észrevétel-gurítást követően egy grafitiszürke, ellenzős posztósapkára bukkannak a földön, amibe a „C.M.” monogramot hímezték. Az a típus, ami a wisconsini Kromer házaspár nevéhez fűződik (Stormy Kromer). A vadászok, a természetjárók és a szabad ég alatt dolgozók kedvelt fejfedője, mert nehezen fújja le a szél az ember fejéről. Éjjel van, a Nyomolvasás értékét felezni kell, de napkelte után már a teljeset használhatják. Épeszű ember nem is üldözi a lényeket, hisz szemlátomást otthonosan mozognak a sötétben. Ha mégis, a két fenevad meglepetésből nekik fog rontani. Egy megdobott Okkult képzettséggel felidézhetik a vérfarkassá válás különböző módjait: egy ilyen természetfeletti bestia harapása, egy farkasbőr varázsöv viselése, átok, paktum az Ördöggel, egy farkas lábnyomából ivás, stb. De egy sikeres Csillagászat-dobással eszükbe jut, hogy 3-án volt telihold, a következő pedig július 2-án várható. Az utolsó megdobandó Észrevétel-próbával egy barna szőröcsomót találhatnak, ami a frissen mázolt padok egyikére tapadt. A cseh zsidó orvos megint félálomban töltötte az éjszakát, így szintén látta a voormikat. Holnap a nyomukba fog eredni.

Az erdő hívószava:

Reggel Shearer mindenképpen felfedezi a sapkát és körbemutogatja a kempinglakóknak, Porter kapásból felismeri. Cora Gould „Tarzanjának” eszébe jut a szerelme kutyája, Nana. Hazarohan, autóba száll és el is hozza, de a rettegő, nyüszítő állat nem hajlandó követni a kutyaemberek csapáját - **0/1 ÉPE**. Dickinsonék és a clevelandiek sátrat bontanak. Azt hiszik, hogy egy vagy több vad farkaskutya tévedt a táborba. A detroiti kövérklub tanácskozik, hogy mi legyen, ám a sajtófigyelő, az orvos és volt foglár a maradásra szavaznak, így a csomagolás elmarad. Porter örül, mert előre fizettek.

A nyomok nagyok és egyszerre kutya-, illetve emberszerűek - **0/1 ÉPE**. Egy hangos és nem éppen orgonaillatú pulykafarm mellett haladnak el, ami a pápista temetőtől délre van. A bronzpulykák gyűrűjében álló, kíváncsi, elhanyagolt külsejű öregember, Carl Ludolph rájuk fog kiáltani, hogy megtudakolja, kicsodák. Elmondja nekik, hogy az állatai már a második éjjel óta nyugtalanok, a kutya, Otto pedig teljesen megbolondult, szabályosan retteg és többször is felcsavarodott a láncára. Szentül hiszi, hogy farkasok ólálkodnak a környéken, hiszen a múlt heti újság is megírta, hogy visszatértek, még az üvöltésüket is hallani vélte. A cikk említésekor az otthonára mutat, így kérésre bemehet a házába, hogy előkerítse a *Cadillaci Esti Hírek* június 4-én megjelent számát. A fák közé lépve egy fehérfarkú szarvastehén tetemére lelhetnek, ami friss, de jóformán csak a gerincet és a fejet hagyták meg, egy Észrevétel-dobás sikerétől függ - **0/1d2 ÉPE**.

Némi idő múlva, egy újabb sikeres Észrevétel-dobást követően valami pirosat szúrnak ki a fűben. Ha megközelítik, szívfacsaró látványban lesz részük, mert egy tíz esztendő körüli, fehér-piros kockás inges, fekete rövidnadrágos duzzadt arcú, kilógó nyelvű kislány pillantanak meg. Egy hurok van a nyakában - **0/1d3+1 ÉPE**. Egy hatágú pléhcsillag csillog a mellén, „Seriff” felirattal, a közelben pedig egy gyerekméretű, fehér színű cowboy kalap hever a földön egy öntöttvas játékvolver társaságában. A halott Paul White, a helyi operaház jegyszédőjének, James White-nak a legkisebbik fia. Bandita-seriffet játszott két pajtásával, Arthur Hebdennel és Elmer Jonesszal. Sajnos Elmernek eszébe jutott, hogy a törvény foglyul ejtett szolgáját „játzásiból” felakasszák. Túl jól sikerült, a szerencsétlen Paulie megfulladt. Artie és Elmer rettenetesen megijedtek, elengedték a kötelet, villámgyorsan hazaszaladtak és hallgatnak, mint a sült hal. A baleset néhány órája történt és ebédidőben már keresni fogják a halottat.

Megjegyzés: erre a tragikus balesetre csak délelőtt kerülhet sor. De mi van akkor, ha a nyomozócsapat már éjjel vagy hajnalban üldözni kezdi a voormikat? Nos, ha a mesélő különösen gonosz és aljas kedvében van, akkor egy ütött-kopott, lyukas bőrdöngőt találhatnak egy fa tövében, ami egy csupasz, többnapos csecsemőhullát rejt - **0/1d4+1 ÉPE**. Az újszülött lány egy szegény sorban élő kéjné, bizonyos Margaret Harroweré, aki megszülte, egy harisnyával megfojtotta, majd abban a kofferban hozta ki az erdőbe, amit az utcai szemétkosárban talált. A bőrdöngőn a „C.M.” monogram olvasható és egy helyi vállalatnak dolgozó fakereskedő volt, míg ki nem dobták. Clayton Moffit, a Cobbs & Mitchell egyik értékesítője női létezésre kicsapongó férfiú hírében áll, de a gyilkossághoz és a gyermekhez semmi köze. Manningről egy megdobott Pszichológia után derül ki, hogy nem az ő tulajdona volt.

Egy-egy Észrevétel-gurítással megtalálhatják a vadászpuskát és a kézzel festett, „forradalmi” csalipulykát, amit Joseph Edwards, Porter és Manning közös barátja faragott - „J.E.” monogram a talpán. A fegyvert egy fatörzsnek csapták, széttört. Még egy Észrevétel-dobással alvadt vérré és újabb nyomokra bukkanhatnak. Egy elhagyott, mohos, erdőmélyi rönkházhoz vezetnek. A beázó hajlék évtizedek óta lakatlan, de a vándorlásra kényszerített voormik valamilyen, csak számukra ismert okból itt kerestek menedéket. A belépőket oszladozó hús szaga üdvözli - **0/1 ÉPE**. A termésköböl rakott, rég kihűlt kandallóban egy nagyjából negyven cm magas, primitív, arctalan borostyánszobrot találni, ami egy gubbasztó, háromszögletű fülekkel bíró, zömök alakot ábrázol. Egy sikerrel vett Cthulhu-mítosz-próbával azonosítható is, az ismeretlen alkotó az ocsmány Tsathogguát örökítette meg - **0/1 ÉPE**. A bűz forrása Garkazr sörét szaggatta, rondán vicsorgó, fél szemét vesztett teteme - **0/1d6 ÉPE**. Hervadt növények kisebb kupaca tornyosul mellette, egy Természetben vagy Biológiában jártas személy közönséges cickafarkként azonosíthatja, ha sikert dob. Egy sikeres Gyógyszertan-gurítással arra is rá fog jönni, hogy ennek a gyógynövénynek sebösszehúzó, sebgyógyító hatása van. A halott lényt meg akarták gyógyítani - **0/1 ÉPE**. Az egyik falat méretes karomnyomok borítják, valami alaposan kitombolta magát itt.

Megjegyzés: 55% esély van arra, hogy egy vöröshiúzt találjanak a rönkházban, ami a Mérhetetlen Vén bálványa előtt rikoltozva „imádkozik” - **0/1d3 ÉPE**. A belépés előtt felismerhetik a hátborzongató hangot, ha megdobják a Természet képzettségüket. A ragadozó nem nyúl a voormidőghöz és a karakterek láttán fújva menekül.

A megmaradt „kutyaemberek” egyike rövidesen, úgy fél óra múlva fog visszatérni - **0/1d6 ÉPE**. Óvatos, minden érzékszervével figyel. Puskavégre kaphatják, de ezzel magukra haragítják a többi, akik a nyomukba erednek, hogy módszeresen levadásszák őket; mély, már-már természetellenes morgást hallanak majd, ami mintha több irányból érkezne - **0/1d2 ÉPE**. Rosszindulatú, mint egy árnyékos síkátorban csillogó penge.

Megjegyzés: előfordulhat, hogy egy lövést hallanak a távolban. Ez a White fiút kereső családtagok egyikének, Peter White-nak a Winchestere, aki pánikszerűen tüzet nyitott egy voormira, de elhibázta.

A „bolond” orvos titka:

Egy sikeres Hallgatózás-próbát követően kaffogó, ugató hangok ütnek meg a fülüket, amiket követve az egyik detroit-i férfit, Zimbalist doktorra bukkannak. Ha kérdőre vonják, csak hallgat és a vállát vonogatja, mert egyetlen hihető magyarázat sem jut eszébe. Nem akarja, hogy bolondnak nézzék, ezért egy szót sem szól az Álomföldről és a voormikról. Ha a nyomozók megemlítik a kutyaembert, bólogatni és hadarni kezd, hogy sokat hallott róla. Egy sikerrel vett Pszichológia-próba elárulja, hogy nem mond igazat. Ha szembesítik ezzel, „bevallja”, hogy az indián legendák farkasembereit, a voormikat keresi. Egy Antropológiában jártas, a megduplázott értékét megdobó karakter újabb hazugságon kapja, hiszen még azt sem tudja megmondani, melyik indiántörzs élt ezen a vidéken. Ha nyomást gyakorolnak rá, megadóan felsóhajt és elmeséli nekik, hogy a voormik barlanglakó, szőrrel borított humanoidok, akik azon a Hyperboreának nevezett szigeten éltek, ami ma Grönlandként szerepel a világtérképen. Valaha kezdetleges kővárosokban laktak, de a hyperboreai, a lakhelyük névadója, egy mindnél fejlettebb emberi faj vagy alfaj megdöntötte az uralmukat. Mindez akkor történt, amikor a mai ember ősei még pattintott köveket használtak. Ezzel egy a Cthulhu-mítoszát megdobó karakter is tisztában lesz. Az orvos átkutatása egy sétabotba rejtett pengét és egy német gyártmányú, töltött Ortgies pisztolyt eredményez. A klubelnök sátrából lett elemelve. Zimbalist bizonygatja, hogy nem örült, mert a félelmetes Liber Ivonis, ami Ann Arborban, az egyetemi könyvtárban van, szintén írt mindezekről, és egy Pszichológia-gurítás bebizonyítja, hogy igazat beszél - **0/1d3 ÉPE, +1% Cthulhu-mítosz**.

A voormik rendkívül óvatos teremtmények, ha a farka két újabb tagot veszít, vagy a White fiút kereső rokonok, szomszédok és rendőrök, netán a börtönben rothadó újszülött gyilkosának nyomát kutató bűnüldözők ellepik a környéket, tovább fognak állni a délnyugatra fekvő apró közösség, Hobart irányába, majd keresztezik a kocsit és az Alsó-félsziget szíve felé menekülnek. Még a bosszújukról is lemondanak, sőt, Tsathoggua szobrát és a tetemet is hajlandók hátrahagyni. A nyomozók egy sikeres Nyomolvasás-gurítással követhetik őket. Hobart közelében, egy Cadillacbe vezető földúton Milton DeHartba, egy pápaszemes öregbe botolhatnak. Egy sikerrel vett Észrevétel-próba kell hozzá, mert egy fa ágai között csücsül. Ha a férfi Észreveszi őket, segítségért kiált. Egy vagy több természetes farkast látott, ezért ijedtében felmászott az első fára. Az egyik állat mintha fel is ágaskodott volna, de lehet, hogy csak a szeme káprázott. A kerékpárja és a kosara a közelben hevernek, az utóbbiban egy kissé szagos mosómedvedögöt találunk. A férfi készségesen bevallja, hogy mit akar a négy lábú álarcos bandita tetemével. Beszélgetés közben egy régi automobil, egy szénfekete Oldsmobile Limited

közeledik. Ha megállítják a svéd akcentussal beszélő Lars Petersont, megtudják, hogy semmi említésre méltót nem látott. Tustinból jön és a megszékhelyre tart. A kutyaember története sem ismerős neki.

A lények nem jelentenek komoly veszélyt a táborlakókra vagy a városiakra, csak élni akarnak. Ha a mesélő úgy gondolja, hogy a nyom kihűlt, lezárhatja a kalandot. A túlélő vagy túlélők egy sötét, buja erdőség szívében, egy ingoványban vagy egy eldugott barlang legmélyén fognak új tanyát verni. A hatóságok a tetemeket „belterjesség következtében elkorcsosult, nagy testű ebekkel keveredett farkasoknak” fogják elkönyvelni, noha több zoológusnak is álmatlan éjszakákat fognak okozni, akik közül egy tébolydában fogja végezni. Hogy a bálványra ki teszi rá a kezét, az a karakterekről függ. Ha visszaviszik az autókempingbe, a környék kutyái elszabadulnak, hogy összegyűljenek körülötte és ugassák. Védelmeszik is, ha kell - **0/1d3 ÉPE**.

Megjegyzés: ha a mesélő jónak látja, sor kerülhet a dagadt dermatológus és a voormik közötti nagy találkozásra. Nerlooz, a „klán” egyetlen nösténye a legkíváncsibb és legmerészebb. Beszédbe elegyednek, a férfi átadja Gukirla üzenetét és meg is védi a Mítosz-lényt, ha szükséges.

A barlang:

Előfordulhat, hogy a nyomozók a nemrég felfedezett barlangot is fel akarják deríteni. A caberfae-i, háromnegyedrészét kész tűztorony fehér, kétszemélyes sátrakban éjszakázó építői szükségűak, de segítőkészek. Főleg akkor, ha egy-két mutató nő is akad a nyomozócsapatban, őt vagy őket füttykoncerttel jutalmaznak. Természetesen pár üveg szeszitalnak is örülnek, Cadillacben viszonylag könnyű csempészett Canadian Clubot szerezni. Egy marcona alak, bizonyos Timothy Malcolm az előmunkás. Nyolc ácsot irányít, akik angol vagy ír származásúak, de egy német és egy olasz is akad köztük. A nap minden percében érezteti velük, hogy ő a főnök. Eredetileg kilenc embere volt, de egyet elbocsátottak, mert lobbanékony és erőszakos volt, nem jött ki a „hunna”, vagyis a németjükkel. A házsnak indult James Bostwick és a magas, karcsú, erős akcentusú Peter Trieb készségesen mesélnek a felfedezésükről, de a szavaikból egyetlen figyelmet érdemlő dolog sem hámozható ki. Ha farkas- vagy kutyaemberekről kérdezik őket, a német bevándorló elmeséli, hogy Lüzből való és gyerekkorában hallott egy vérfarkasos történetet, ami a közeli Vietlütbe falujában esett meg. Schlüntz, egy gazdag paraszt lóval tartott haza az ő szülővárosából, mikor egy farkas ugrott ki a bokrok közül, acsarogni kezdett a hatására és meg is kergette őket. A paraszt tudta, hogy a szomszédja boszorkányságot űz, ezért szólógnatni kezdte, mire a bestia visszaváltozott emberré. Tényleg a szomszédja, Jakobs volt az, aki kérlelni kezdte, hogy ne árulja el a titkát - **0/1 ÉPE**. Bostwick manistee-i, ő azt hallotta a kutyaemberről, hogy minden tizedik évben jelenik meg. Ernesto Rossi, az olasz történelmes elhadarja, hogy az első két éjszakán mély, elnyújtott üvöltéseket hallott az erdőből. Többen bólogatnak. Malcolm lehülyézi őket, ugyanis a magányos, civilizálatlan rézbőrű elméletének híve, hisz a borostyánszobrot, amit a Ford teherautójukba tett, már a felfedezés másnapján visszaopta. A Chesterfieldet szívó előmunkás megosztja velük, hogy valaki fontosat vár. Majd háromnegyed órát kell várniuk a Michigani Egyetem egyik antropológiaprofesszorának, Eugene Powell Brooksnek a színre lépésére.

Malcolm készségesen elvezeti őket a nem túl mély, de annál bődösebb barlanghoz, mert azt reméli, hogy az ő neve is bekerül az újságokba. Egy sikeres Nyomolvasás-próbával szokatlan, karmos, félállati nyomokra lelnek. A mosolygó Brooks professzor egy furmányos, speciális lábbelinek tulajdonítja őket, amivel a vad indián megtéveszti a nyomolvasót, mint a zügőzők tehénpatás vagy duplatalpú cipői. Ezt leszámítva azonban hamar rájönnek, hogy itt nem érdemes tovább kutakodni. A mogorva előmunkásnak hirtelen eszébe jut megemlíteni, hogy a Manistee-be hazaküldött fickó, Harold Davis a munkájuk

kezdetén, a barlang felfedezése előtt arra panaszkodott, hogy valaki négyszer is köveket hajított feléje, mikor egyedül volt - utoljára egy akkorát, hogy ha eltalálja, ottmarad. Triebet gyanúsította, mivel utálta a németeket. Csak a tudós lelkenedik. Annak már nem, hogy a vezetőjük szerint le kéne puffantani az illetet, mielőtt még nyilat eszét valakibe.

A kalandért 1d6+1 ÉPE-pont jár.

Lehetséges folytatások:

Eibon, a hyperboreai ősmágus könyve, a Liber Ivonis nem várt hatással van Zimbalist doktorra: egyre nagyobb készletet érez, hogy a távoli, fagyos Gröndlandra, a voormik és a hyperboreaiak egykori hazájába utazzon. Ha a csapat összebarátkozott vele, előbb-utóbb könyörögni fog nekik, hogy kísérjék el, mert már nem bírja elviselni a jéghideg, csábító szirénéket. Az utazás legnagyobb hátulütője az, hogy a férfi egy életveszélyes útra akar indulni a sziget szívébe, de nem akar majd távozni. Ez a Trail of Tsathoggua című minikampány alternatív nyitányává válhat.

Zimbalist megnyílik a nyomozók csapatának, mesél az Álomföldről ismert csodás világról, megemlítve, hogy barátja az ott élő voormiknak és szívesen elvezeti őket hozzájuk. A karakterek előtt egy teljesen új, fantasztikus világ tárja szélesre a kapuit. Természetesen a zoogok lakta Elvarázsolt Erdő lesz az első állomásuk, de rosszkor érkeztek, mert a titokzatos, alattomos lények harcban állnak a macskáktól nyüzsgő, Skai-folyó menti Ulthar derék egérvadászaival és terveik vannak a csapattal. A caberfae-i voormik idejuttatása sem egyszerű feladat, bár a dermatológus Ataltól, az ulthari pátriárkától hallott egy Kingsport nevű massachusettsi városról, ahol a két világ határa elmosódik. Az álmodó ismét a csapathoz fordul majd.

A grosse pointe-i vérfarkas legendájából ismert indián boszorkány még mindig életben van, ura, a szörnyűséges Tsathoggua természetfeletten hosszú élettel ajándékozta meg. A városóriás csatornarendszerében tanyázik, ahol szentélyt emelt az istenének. Detroit legendás, hegyes fogú, visszataszító, skarlátvörös bőrű törpéje, a nain rouge a kultista familiárisa.

Ha a nyomozók arkhamiek és a bálvány a birtokukba került, a varangyszerű Tsathoggua, az éjsötét mélység, N'kai abszolút ura elküldi érte egy hű kultistáját. Ez nem más, mint Szobekhotep, az a 22. dinasztiaabeli egyiptomi uraság és mágus, akinek a múmiája a Miskatonic Egyetemen van kiállítva.

NJK-k és szörnyek:

Booth Porter:

A cadillaci autóskemping kerek fejű, sasorrú, gyér hajú tulajdonosa a harmincas évei közepén jár. Vaskos karú, vastag derekú ember, aki a 126. gyalogezred géppuskásaként megfordult a vér- és acélzivatarban - hú és pontos Mausere hadizsákmány. A tizedesi rendfokozatig jutott, de a francia kurtizánokkal való kokettálás miatt lefokozták, így végül csak közlegényként szerelt le a hadseregtől. Apja, Joseph postamester volt, anyja, Ruby pedig háztartásbeli. Már mindketten az angyalok karát erősítik. Egy bátyja is van, a nős, háromgyermekes Leon, a traverse city-i Észak-Michigani Elmegyógyintézet egyik medvetermetű ápolója, aki 1919-ig a helyi sörözőben dolgozott. Booth közvetlen, szorgalmas, olvasott és jobbára vidám férfinak tűnik. Autóskempingje Elgin Smith, a néhai anyai nagybácsi leégett házának helyén épült. A vállalkozás beindulása előtt levélhordó volt. Porter hat éves kora óta szenvedélyes vadász, horgász és kiránduló. Több lövészettel és természetjárással foglalkozó újság előfizetője, de a *Weird Tales* ponyvamağazint is járhatja. Vértörpös regényekre és novellákra vadászik, mert a favágásból élő Elgin bácsi hajmeresztő történetei megszállottat csináltak belőle. A világ első farkasemberes filmjeit, az 1913-as A vérfarkast és az 1925-ös Farkasvért is megtekintette a helyi mozgóképszínházban. Főzni is szeret, általában azt, amit ő ejt el vagy fog ki, a sült pézsmapocokja a barátai szerint utolérhetetlen. A férfi április óta egy Cora Gould nevű, fiatalabb hölgygel találkozgat, aki a cadillaci operában énekel. A helyi újság társkereső rovata segítségével találtak egymásra. Korábban egy Claire Alexander nevű, füstölgő lőporos hordóra emlékeztető nő volt a neje, akit a presbiteriánus templomban ismert meg. Claire-nek iszonyatosan féltékeny természete volt, ami sajnos tragédiába torkollott. Porter öt évvel ezelőtt, mindössze tizennégy hónapnyi házasság után véletlenül megfojtotta a feleségét, aki paprikavörös arccal, sakálként üvöltve támadt rá egy konyhakéssel, mert az ablakból meglátta, hogy az egyik szomszédjukkal, egy szemrevaló csitrivel beszélget. Az esküdszék szerint önvédelemből cselekedett, így felmentették. Szerencsére elkerülte őket a gyermekáldás. Cora tud a dologról. A férfi szűrő nélküli Chesterfieldet szív. Egy kávébarna Ford T-modell áll a garázsában, amit gyakran meg kell bütykölni.

ERŐ: 13 FIZ: 13 MRT: 15 INT: 12 AKR: 12 ÜGY: 13

MGJ: 10 MŰV: 11 ÉPE: 50 ÉP: 14

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Mauser puska 84%, sebzés 2d6+4

Ököl 62%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Alkudozás 45%, Anyanyelv (Angol) 61%, Autóvezetés 37%, Elsősegély 42%, Géppuska 50%, Hajítás 54%, Könyvvitel 52%, Lopakodás 59%, Mechanikus szerelés 51%, Művészet (Főzés) 64%, Nyelvtudás (Francia) 30%, Nyelvtudás (Német) 18%, Rejtőzés 66%, Természet 68%, Vadászpuska 65%

Cora Gould:

A húszas évei közepén jár, barna hajú, választékos beszédű, csinos nő az indianai Gary szülötte és a cadillaci operaház mezzoszopránja. Apja, Titus egy egyfolytában a tüzes és kénköves pokolról prédikáló, hatgyermekes baptista lelkész, aki sosem bocsátotta meg neki, hogy a chicagói ripacsok erkölcstelen életét választotta. Elizabeth, az édesanyja is hasonlóan vélekedik róla. A vitathatatlanul tehetséges lány a nagyváros amatőr színházaiban játszott, valamint az egyik lebuájában taxitáncolt és énekelt, ahol veszélyes alvilági alakok szoktak összegyűlni. Az elegáns, cápavigyorú gengszterek hamar felfigyeltek a fiatal, jó alakú nőre. Cora tavaly költözött, pontosabban menekült ide, Michigan belsejébe. Régi kedvese, George Emmolo, a Szeles Város szicíliai maffiájának egyik féltékeny és kegyetlen tagja okolható ezért. A nő egy üresedés révén hamar munkát talált a városkában. Portert a *Cadillaci Esti Hírek* révén ismerte meg, szemmel láthatóan a puskaport szagolt férfiakhoz vonzódik. A „Tarzanja” még arra is rá tudta venni, hogy mosómedvét, oposszumot és pénzmapockot egyen, mint egy vad indiánfeleség. Hébe-hóba rágyújt, a Lucky Strike a kedvenc cigarettamárkája. Emellett rajong a filmekért és a hollywoodi filmcsillagok életét bemutató újságokért, szinte mindig van nála egy Photoplay szám. A munkahelye közelében bérel egy garzont. Egy fekete csau-csauja is van, amit „Fogvájó” George ajándékozott neki. A három esztendő lustaságnak Nana a neve és a Pán Péterben szereplő kutyáról van elnevezve. A barátja keveset tud a múltjáról.

ERŐ: 10 FIZ: 12 MRT: 11 INT: 13 AKR: 12 ÜGY: 12
MGJ: 12 MŰV: 13 ÉPE: 60 ÉP: 12

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: 0

Fegyverek: Pofon 50%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Alkudozás 55%, Anyanyelv (Angol) 70%, Magyarázkodás 60%, Meggyőzés 60%, Művészet (Ének) 66%, Művészet (Főzés) 45%, Művészet (Színészet) 56%, Művészet (Tánc) 50%, Pszichológia 58%

Dorsey Hood Fellows:

Az ötvenes éveiben járó férfiú egy jól menő detroiti sajtófigyelő iroda tulajdonosa. Duplatokájú arca szépen borotvált, nagy hasa kötényként csüng, barna haja már erősen őszi. Apja újságíró volt. Fehér inget és szénfekete nadrágtartós szürke szövetnadrágot visel, fején sötétzöld szalagos szalmakalap (boater) sárgállik. Egy egyrészes, fehér-piros csíkos fürdőruhát is bepakolt, ami a kor divatja. Az egészsége kezdi megsínyleni az életvitelét, hamar elfárad, gyakran fáj a dereka és a térdei sem kímélik. Az orvosa aggódik, de a férfi csak a szivar letételére volt hajlandó, hiszen a Detroiti Kövér Férfiak Klubjának elnöke. Időnként fel is fortyan, hogy már egy kötélhúzó versenyhez sincsenek elegenden, holott a századfordulón, mikor még pattanásos képű ifjú volt, harminchét tagjuk volt, korábban pedig több száz. Lassan harminc esztendeje nős, neje Vera, kései, de már eladósorban lévő lányának pedig Elizabeth a neve. Fia, az „alultáplált” Miles már családot alapított egy skót nővel, a pár az első gyermekét várja. Titkárnöje, a vonzó, fiatal Hazel Clark egy vérbeli flapper, Fellows sokat emlegeti a többieknek. Németországi, .32-es kaliberű fegyvere inkább elrettentésre szolgál, nem jó céllövő. De kétszer már hasznát kellett vennie Detroit egyre veszélyesebbé váló utcáin. Apja, a félszemű William a polgárháború veteránja és a híres Vasdandár tagja volt, őt is sokszor felidézi. Egy azúrkék Hupmobile R-modell szedán büszke tulajdonosa.

ERŐ: 12 FIZ: 10 MRT: 15 INT: 13 AKR: 12 ÜGY: 11
MGJ: 10 MŰV: 13 ÉPE: 60 ÉP: 13

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Ököl 50%, sebzés 1d3+sb

Ortgies pisztoly 36%, sebzés 1d8

Képzettségek: Alkudozás 80%, Anyanyelv (Angol) 71%, Autóvezetés 33%, Hitelképesség 65%, Jog 34%, Könyvvitel 70%, Könyvtárhasználat 89%, Magyarázkodás 39%, Meggyőzés 64% Pszichológia 48%, Úszás 42%, Vezetés (Csónak) 33%

Albion Black:

Fellows kamaszkori barátja a Detroiti Javítóház börtönőre volt, amíg dolgozott. Nem nézné ki belőle az ember, hiszen a tömött, sötét fogkefebajuszú, táskás szemű, huncutul mosolygó férfi inkább egy barátságos, remek étvágyú szakácsnak tűnik. Nem embernyúzó, hanem épp az ellenkezője, egy együttérző személy, aki mindig tisztelettel bánt a börtönlakókkal, akik felnéztek rá. Hangja mély és kellemes. Lapáttenyerének szorítása erőt sugall, de az izmai már megereszkedtek. Inge halványkék, nadrágja barna. Kopasz foltját általában egy fekete homburgi kalap takarja. Black amatőr hasbeszélő, a mókás, sok-sok viccet ismerő Basil babát is magával hozta, a többiek nagy örömére. Nem jó ebben, gyakran látni, hogy enyhén mozog a szája, de a haverokat és a gyerekek oroszlánrészét nem szokta érdekelni. Feleségét Hazelnak hívják és hat gyereket neveltek fel. Már egy unokája is van, aki az ő nevét viseli. Egy fekete Olympian gépkocsija van.

ERŐ: 13 FIZ: 13 MRT: 15 INT: 11 AKR: 11 ÜGY: 12
MGJ: 10 MŰV: 11 ÉPE: 55 ÉP: 14

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Ököl 60%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Autóvezetés 31%, Birkózás 50%, Bunkósbot 58%, Hallgatóság 60%, Jog 40%, Kitérés 41%, Meggyőzés 61%, Művészet (Hasbeszélés) 41%, Pisztoly 58%, Pszichológia 65%, Vadászpuska 58%

Dr. Abraham Zimbalist:

A középkorú, potrohos, sötét szemű és hajú, bulldogképű bőrgyógyász még Csehországban született. Az akcentusát még mindig nem tudta levetkőzni. Az olműtzi zsinagóga árnyékában gyerekeskedett, elvégre a szomszédságában laktak. Édesapja is gyógyított, míg anyja családja bőrkereskedelemmel foglalkozott. Egyke volt, ráadásul kései gyermek, ezért nagyon el volt kényeztetve, ami a testalkatán is meglátszott. Szülei halála után, 1909-ben vándorolt ki az Egyesült Államokba, ahol egy ideig New Yorkban élt és praktizált. 1915 óta a detroiti Henry Ford Kórházban dolgozik, ahová egy időközben már elhunyt klubtagnak, Dr. Charles Underwoodnak köszönhetően került be. Megrögzött agglegény, aki sokat ül otthon és a klubtagokon, a zsinagógáját látogató hitsorosain, illetve a munkatársain, betegein kívül kevés emberrel érintkezik. Senki sem tudja, hogy az élénk fantáziájú, a súlya miatt gúnyolt és kiközösített Abraham már fiatalon rátalált az Álomföldekre vezető lépcsősorra, az eltelt emberöltő pedig veterán álmodót faragott belőle. A Detroiti Kövér Férfiak Klubja tulajdonképpen az ő javaslatára utazott Cadillacbe, mert az Abe-nek becézett izraelita orvos az álomvilágbeli kalandozásai során, Kled illatos

dzsungelében járva élő voormikra bukkant, amikkel sikerült összebarátkoznia. A bundás lények vezetője, Gukirla sokat mesélt neki faja történelméről és azt is elárulta, hogy sejtésük szerint még tengődhetnek rokonaik az éber világ rejtett zugaiban. A lény azt akarja, hogy csatlakozzanak a klánjához, mert a földi világ már nem nekik való, míg a szépséges esőerdő civilizációjuk fénykorát juttatja eszébe. A férfi még a Liber Ivonis egy példányát is elolvasta a Michigani Egyetem könyvtárában. A voormik vezére tanácsolta, aki egy másik álmódótól hallott róla. Fél évre rá a Wexford megyei kutyaember legendája is eljutott a doktor fülébe, aki úgy döntött, hogy utánajár a mesének. A klubelnököt könnyű volt rávenni az útra, mert szereti a vizet. Hűséges oroszlánfejes sétabotja - Júda oroszlánjának hívja - egy pengét rejt.

ERŐ: 12 FIZ: 12 MRT: 15 INT: 14 AKR: 14 ÜGY: 9
MGJ: 8 MŰV: 14 ÉPE: 58 ÉP: 14

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Ököl 50%, sebzés 1d3+sb

Botba rejtett tör 42%, sebzés 1d6+sb

Képzettségek: Alkudozás 54%, Anyanyelv (Jiddis) 70%, Álmodás 59%, Álmok Ismerete 63%, Biológia 75%, Cthulhu-mítosz 21%, Elsősegély 61%, Gyógyszertan 70%, Hitelképesség 80%, Könyvtárhasználat 70%, Könyvvitel 51%, Meggyőzés 69%, Nyelvtudás (Angol) 67%, Nyelvtudás (Cseh) 60%, Nyelvtudás (Latin) 68%, Nyelvtudás (Voormi) 40%, Nyomolvasás 30%, Orvoslás 78%, Pisztoly 28%, Pszichoanalízis 47%, Pszichológia 75%

Sterling Vincent:

Ő a klub legvékonyabb és legfiatalabb tagja, a negyvenes évei legelején jár. Szembetűnő pocakja van, de meg sem közelíti a többiek méreteit, valószínűleg 91 kg alatt van. A nőtlen férfi jámbor kereszténynek és becsületes kegytárgy-kereskedőnek mondja magát, valójában azonban csak egy rendkívül jó beszélőkével megáldott csaló. Az ohioi határ közelében lévő Monroe-ban látta meg a napvilágot. A szent Jordán-folyó vizével kufárkodik, amit templomoknak és keresztelőre készülő szülőknek árul, de ez nem egyéb közönséges víznél, hisz Vincent lába sosem érintette a Szentföld homokját. Jól öltözött, fején divatos panamakalapot visel, cipője, táskája alligátorbőr. Monogramos arany zsebórája, Lucky Strike-szalakat tartalmazó ezüst cigarettatárcája gyakran előkerül, szeret az értékeivel hivatkozni, különösen a szebbik nem társaságában. Egy drapp Rickenbacker C6 kupét vezet. Gyakoribb álnevei: Samuel Vaughn, Simon Venables, valamint Sanford Vail.

ERŐ: 12 FIZ: 13 MRT: 14 INT: 14 AKR: 13 ÜGY: 11
MGJ: 12 MŰV: 11 ÉPE: 65 ÉP: 14

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Ököl 50%, sebzés 1d3+sb

Colt Model 1908 zsebpisztoly 40%, sebzés 1d6

Képzettségek: Alkudozás 63%, Autóvezetés 48%, Álruha 45%, Észrevétel 62%, Hallgatózás 60%, Magyarázkodás 77%, Meggyőzés 87%, Pszichológia 70%, Puska 40%

John Shearer:

A klub művészi hajlammal bíró tagja egy középkorú, szalmaszőke, himlőhelyes arcú szobrász, Egy port huroni értelmiségi-művész család fia, szülei mindenben támogatták a tehetséges gyermeket. Apja ügyvéd volt, norvég származású anyja pedig zongorajátékot oktatott. Mogorva külseje van, hideg, kék tekintete csak ráerősít erre, de ez csak a látszat. Ő a társaság legkövérebbje és egyben legjobb úszója. Gazdag életművet, örökkévaló szépséget fog az utókorra hagyni, több szobra Detroit egy-egy közterének fényét emeli, ami részben a klubtagságnak köszönhető. Otthonának udvarán hatvan-hetven szobor áll. Leginkább a kővel szeret dolgozni, valósággal él a keze alatt, kiszabadítja a tömbből a benne lapuló alakokat. A hatvan körüli férfi ruházata szürke, egyedül a nyakkendője citromsárga. Szenvedélyes pipás, egész gyűjteménye van belőlük. A délutáni szunyókálás a másik kedves hobbija. Nem néznék ki belőle, de hadviselt ember, a spanyol-amerikai háború során ideiglenesen felfüggesztette a tanulmányait, hogy a haditengerészetben, a USS Philadelphia cirkálón szolgáljon. Elvált és egy Gladys nevű, egészséges, illetve egy Lucille nevű, jelenleg intézetben sínylődő, Down-kórós lány édesapja, így biztosan szóba fog elegendeni az emberi génállomány feljavításával foglalkozó Dickinson doktorral.

ERŐ: 15 FIZ: 12 MRT: 16 INT: 14 AKR: 11 ÜGY: 11
MGJ: 9 MŰV: 14 ÉPE: 55 ÉP: 14

Mozgás: 8

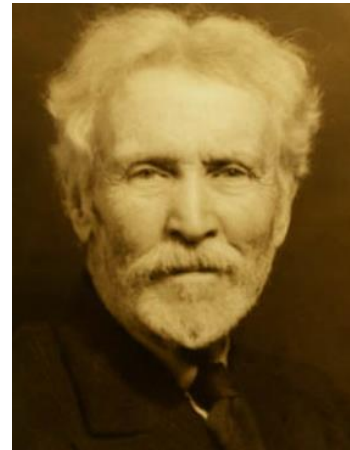
Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Ököl 52%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Alkudozás 60%, Észrevétel 50%, Könyvtárhasználat 60%, Mechanikus szerelés 40%, Meggyőzés 60%, Művészet (Szobrászat) 70%, Művészettörténet 80%, Nehézgépkezelés 50%, Pszichológia 50%, Puska 50%, Tájékozódás 50%, Úszás 60%

Dr. Robert Latou Dickinson:

Egy jersey city-i születésű, New Yorban élő szülész-nőgyógyász, író és művész, a hófehér hegycsúcsokat idéző üstökkel, ráncos arccal és kurta, ápolt szakállal. Alfred Kinsey későbbi mentora egy hatvanas férfihoz képest kimagaslóan energikus és mozgékony, ami a rendszeres természetjárás és a különféle víziportok számlájára írható. A fogamzásgátlás, az eugenika és a szexológia egyik hazai úttörője, több jelentős egészségügyi szervezetben is magas címeket birtokolt vagy birtokol. A világháborúban a vezérkar egészségügyi tanácsadója volt és alezredesi rendfokozatot viselt. Praxisa Brooklyn egyik utcájában volt és azon kevés orvos egyike volt, aki a betegek kéjbarlangjai mellett a nemi életük titkaira is rákérdezett, részletgazdag illusztrációkat és jegyzeteket készítve a nemi szerveikről. Művészi vénája egészen a gyerekkoráig nyúlik vissza, rajzai komoly orvosi szakkönyvekben bukkannak fel, melyek némelyikét ő maga vetette papírra. Még a divatos fűzőviselésnek is hadat üzent egy rövidebb művében, mikor megállapította, hogy egyértelműen káros az egészségre. 1924 óta nem praktizál, hanem az emberi nemiséget kutatja, és azért utazott Cadillac városába, hogy összekösse a kellemest a hasznossal. Egy George Bacon nevű helyi lakoshoz jött, akivel január óta levelez. A sikeres rövidáru-kereskedő hosszú ideje vérfertőző viszonyt folytat mindhárom kiskorú lányával. Mrs. Bacon tud erről a hitványságról, de elnézi, mert fülíg szerelmes. Az öregembert még a leggyomorforogatóbb perverziók is érdeklik, a cadillaci férfinál sokkal szörnyűbb emberi dúvadakkal is volt már dolga, mint Rex King. Ezeket a „nehezen megszerezhető” adatokat valóságos kincsnek tartja és úgy véli, hogy a tudománynak mindenképp hasznot kell húznia az ilyen hajlamúak cselekedeteiből, mert így is, úgy is megtörténnek, ezért Bacont is meg akarja tanítani arra, hogyan kell részletes, a tudósok számára értékes felméréseket, feljegyzéseket készíteni. Mindezek ellenére mélyen vallásos ember, aki az epizkopális hitben nevelkedett. Művelt fők számára kimondottan kellemes társaság, sokat beszél az eugenikáról és a szexológiáról. A bel- és külföldi kiruccanásaikról is szeret csevegni, még Kínában is jártak. Utazásairól könyveket is írt. Élete párja, a tartózkodóbb, könyvmoly, de szintén sportos életet élő Sarah is elkísérte az útra. Házasságuk harmonikus, három lányuk született, bár csak Dorothy és Jean éltek meg a felnőttkort, a kis Margaret még a születése évében elhunyt. 1919-es, feketére festett Franklin 9-B-jükkel érkeztek a tóparti városba.

Louis (Lajos) Ottenwald:

Ez a szőke, jóvágású, szürkés-kék szemű, dunai sváb fiatalember erős akcentussal beszél az angolt. Ercsiből származik, négy és fél évvel ezelőtt érkezett Amerikába. Henrik, a család feje, az egyszerű cukorgyári munkásból lett, Kisezüst Vitézségi Éremmel dekorált 17-es honvédbaka az olasz hadszíntéren tűnt el 1915-ben. Bánatos özvegye és hat gyermeke a vesztes háború, a vörösteror, majd az arra válaszoló fehérterror, valamint a rablóbéke által megvert Magyarországon csak nélkülözött és nyomorgott, ezért a második legidősebb fiú a kivándorlás mellett döntött. Kisebb-nagyobb rendszerességgel küld haza pénzt, hogy az otthoniakat segítse, de honvágya már nincs. Először New Yorkban élt, de hamarosan a Középnugat felé vette az irányt. Lassan három éve dolgozik a clevelandi Chandler & Price-nak, ami nyomdagépeket gyárt. Julius, azaz Gyula Katona, Aranka apja az előmunkása. Szorgalmas és precíz, megbecsülik. Fehér inget, nadrágtartót és sziürke szövetnadrágot visel, cipői kissé viseltetek. Fejét szalmakalap védi a napsugaraktól. Ingujjai általában fel vannak tűrve, olyankor látszik, hogy egy ökölvívót tetováltatott a jobb vállára, míg a balon a sárkányölő Szent György díszel. A Blue Boar cigarettára esküszik, amiből napi két doboz is el szokott fogyni. Egy koromszín Chandler autóval utaztak Cadillacig - nem Ottenwald munkahelyén gyártják. A férfi két horgászbót és többféle műcsalit is bepakolt, mert víz mellett nőtt fel és gyermekkorá óta szenvedélyes pecás. Menyasszonya Lajcsinak becézi.

ERŐ: 13 FIZ: 13 MRT: 13 INT: 12 AKR: 11 ÜGY: 12
MGJ: 12 MŰV: 9 ÉPE: 55 ÉP: 13

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Ököl 50%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Anyanyelv (Német) 49%, Autóvezetés 42%, Bunkósbot 70%, Mechanikai szerelés 57%, Nehézgépezés 76%, Nyelvtudás (Angol) 40%, Nyelvtudás (Magyar) 48%, Természet 47%, Úszás 41%

Aranka Katona:

A barna, az évtized divatjának megfelelő frizurájú, karcsú, kerek arcú, fitos orrocskájú, nett hölgy 1908-ban, kisbabaként érkezett az Újvilágba, szülei Erzsébetfalváról jöttek, hogy Clevelandben telepedjenek le, ezért akcentusa már csak leheletnyi. Halványzöld ruhában parádézik a táborban. A lakhelye

telefonközpontjában dolgozik, mint telefonos kisasszony. A kapcsolótáblát kezeli. Szabadidejében szeret kirándulni, énekelni és zenét hallgatni. Apja ugyanabban a gyárban dolgozik, ahol a vőlegénye. Két ikeröccse is van: Oscar és Otto - az utóbbi papnak készül. Zita, az édesanyja sajnos elhunyt a világméretű influenzajárványban, ami Arankát is kegyetlenül meggyötörte, hisz majdnem követte szeretett anyját a mennycsországba. Sokat gondol rá, de mostohaanyját, a szintén magyar Ilonát is megszerette.

ERŐ: 10 FIZ: 12 MRT: 10 INT: 13 AKR: 11 ÜGY: 11
MGJ: 12 MŰV: 10 ÉPE: 55 ÉP: 11

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: 0

Fegyverek: Pofon 50%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Alkudozás 48%, Anyanyelv (Magyar) 52%, Hallgatózás 73%, Hitelképesség 45%, Magyarázkodás 70%, Meggyőzés 60%, Művészet (Ének) 40%, Művészet (Főzés) 61%, Nyelvtudás (Angol) 54%, Pszichológia 40%

Charles Manning:

Ez az átlagos termetű, széles állú férfi Booth Porter gyerekkori barátainak egyike, egyívásúak. Az orra szemmel láthatóan ferde, ez egy német puskatusnak köszönhető. Sötétszőke haja dús és egyenes, mélyen ülő, kék szemeit beárnyékoló szemöldöke szép ívű. Egy nagy farmercsalád hatodik fia, foglalkozását tekintve viszont a St. Johns bútorgyár megbecsült dolgozója. Humortól mentesnek írható le, legtöbbször nem érti a poént. Nős, két lány apja. Felesége, Astrid svéd bevándorlók gyermeke. Corát nem kedveli, de azon van, hogy elfogadja. Fél, hogy megunja a kisvárosi életet és vagy elhagyja Portert, vagy egy nagyvárosba csalja. A világháborút a 126. gyalogezred közlegényeként küzdötte végig, a bronz csillaggal díszített szalagú Croix de Guerre-t, vagyis Francia Hadikeresztet is kiérdemelve. Porterrel annak idején együtt lépték át a toborzóiroda küszöbét. A találkozás előtt szerette és gyakran járta az erdőt, mindegy, hogy puskával vagy anélkül. Ismerte a kutyaember történetét, időnként el is mesélte a lányainak és a rokongyerekeknek, ha egy kis borzongásra vágytak, de úgy gondolta, hogy csak egy bugyuta mese, amivel a múlt század unatkozó favágói ugratták egymást, mint a hodag, a hugag vagy a hówasset legendája. A találkozás óta éhes vicsorokkal, sárga szemekkel és azzal álmodik, ami ember módra jár, de mégsem az. Enyhe kinofóbiában szenved. Egy súlyos, fenyegető revolvért is visel az oldalán.

ERŐ: 12 FIZ: 13 MRT: 11 INT: 11 AKR: 15 ÜGY: 12
MGJ: 11 MŰV: 8 ÉPE: 61 ÉP: 12

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: 0

Fegyverek: 12-es öbű vadászpuska 80%, sebzés 4d6/2d6/1d6

.45-ös Colt revolver 60%, sebzés 1d10+2

Ököl 57%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Autóvezetés 35%, Észrevétel 60%, Hallgatóság 50%, Kerékpározás 46%, Kés 50%,
Lopakodás 59%, Nehézgépezés 73%, Természet 50%, Puska 77%, Rejtőzés 59%

Laban Tasker:

A cadillaci születésű, mihaszna, huszoneves férfi egy düledező, városszéli faházban lakik a félhúgával, Tabithával. Anyja, Jane Tasker prostituált volt, de egy négy évvel ezelőtti szélütés következtében lerokkant és most az ágya foglya. A testvérpár vér szerinti apjai alkalmi kuncsaftok, vagyis kérges kezű, keményen ivó, magányos munkások voltak, kinek arca, személye a múlt ködébe veszett. A férfit egy szicíliai bevándorló nemzette. Laban egy szikár, karcsú, csontos arcú, fekete üstökű alak, akiről sűt, hogy nem idegen tőle az erőszak. Általában egy újságpapírból sodort cigaretta lóg a szájából - jobb napokon egy Lucky Strike. Idő előtt fel kellett nőnie, tizennégy esztendősen már az anyját védte a részeg, erőszakos alakoktól, de a lovagiastól igen messze áll, mert Tabithát ő kényszerítette a szajhák életére. A becsületes munka büdös neki. Zsugori figura, állandóan a fogához veri a garast. Jelenleg a tóparti csaliárus unokájának és egy terpeningyári dolgozó lányának is udvarol, bármelyik jól jönne az istállójába. Egy használt, rozsdafoltos Cleveland márkájú motorkerékpárral közlekedik, amit részben a féltestvére bájaival fizetett ki.

ERŐ: 14 FIZ: 14 MRT: 14 INT: 11 AKR: 11 ÜGY: 14
MGJ: 10 MŰV: 6 ÉPE: 50 ÉP: 14

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Ököl 76%, sebzés 1d3+sb

.38-as Smith & Wesson revolver 57%, sebzés 1d10

Fejelés 41%, sebzés 1d4+sb

Képzettségek: Alkudozás 50%, Birkózás 55%, Bunkósbót 48%, Kitérés 42%, Pszichológia 44%

Tabitha Tasker:

A rövidre vágott, gesztenyebarna hajú, a kamaszkorból pár éve kilábalt nő apja egy ír-amerikai favágó volt. Átlagos külsejű, műveletlen és gügye hölgyemény, egyedül a csillogó, kék szemei mondhatók szépnek. A nyomozókkal való találkozáskor egyszerű, világoskék ruhát visel. Ha nem a testét árulja, akkor az anyjáról és a fivérééről gondoskodik, mert a bátyja csak azt hajlandó elvégezni a ház körül, ami férfimunkának számít. Egyre undorítóbbnak érzi a mesterségét, de a szívtelen és romlott családtagjai hol fenyegetik, hol manipulálják. Előbb-utóbb azonban el fog szökni, párszor már eszébe is jutott, de még nem mert belesapni a lecsóba. Labanhoz hasonlóan dohányzik. Kislánykorában látta az udvarukban ólálkodó kutyaembert, de csak egy maroknyi embernek merte elmesélni - Jane és Laban például nem tudnak róla.

ERŐ: 10	FIZ: 12	MRT: 10	INT: 9	AKR: 11	ÜGY: 11
MGJ: 11	MŰV: 6	ÉPE: 55	ÉP: 11		

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: 0

Fegyverek: Pofon 52%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Alkudozás 38%, Kés 45%, Magyarázkodás 60%, Meggyőzés 60%, Művészet (Főzés) 75%, Pszichológia 41%, Rejtőzés 42%

Joseph Charbonneau:

A huszonéves, barna hajú, zöld szemű, ovális arcú, zárkózott borbély mindkét ágon francia származású, egy grosse pointe-i négygyermekes család sarja. Ő a legidősebb, a húgai hármas ikrek. Átlagos testalkattal bír, fogkefebajusza gondosan ápol. Szürke szövethadrágot, elegáns bőrcipőt, hosszú ujjú fehér inget, szürke mellényt és vörös szalagos szalmakalapot visel. Elhivatott pipázó, a spanyolnáthában elhunyt édesapjától leste el a módját. Ő már a családi üzletet vette át, az ősei viszont még egyszerű, félig vagy teljes mértékben írástudatlan csapdászok és prémvadászok voltak. A női fodrászokat kontároknak tartja és megveti. Az arcszőrzet ritkítására, fazonírozására szolgáló eszközökön túl más szerszámokkal is ügyesen bánik, hűséges T-modelljét saját maga alakította át lakóautóvá. Törékeny feleségét, Marie-t egy igásló rúgta halálra két és fél esztendővel ezelőtt, csupán négy hónappal a menyegzőjük után; azóta egyedülálló, de egyre inkább érzi, hogy hiányzik egy jó asszony az életéből. Római katolikus, mint a pézsmapocok franciák többsége. Okkult tudása egy maroknyi kísértethistóriára, a helyi loup garou-ra és egy-két indián legendára korlátozódik.

ERŐ: 12 FIZ: 12 MRT: 11 INT: 11 AKR: 11 ÜGY: 12
MGJ: 12 MŰV: 10 ÉPE: 55 ÉP: 12

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: 0

Fegyverek: Zsebkés 61%, sebzés 1d3+sb

Ököl 50%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Alkudozás 60%, Anyanyelv (Francia) 60%, Autóvezetés 40%, Hitelképesség 50%, Magyarázkodás 60%, Meggyőzés 60%, Pszichológia 50%, Mechanikus szerelés 70%, Nyelvtudás (Angol) 60%, Okkult 10%, Úszás 40%

Milton DeHart:

Wexford megye ezen részének tán legnagyobb különce egy apró termetű, szürkülő és gyérülő hajú, összenőtt szemöldökű, szemüveges takarmányboltos, aki ódivatú ruhákat szokott viselni - a kék a kedvenc színe. Minden nap elolvas egy fejezetet a Szentírásból, sőt, olyan mélyen vallásos, hogy még állatokat sem hajlandó vágni és a henteshez sem teszi be a lábát. A húsról azonban nem akar lemondani, ezért azokat a különféle módokon elkészített állatdögöket fogyasztja, amiket az utak mentén talál. A helyiek oroszlánrésze tud a hóbertjáról, hiszen gyakran látják hazakerékpározni a napi betevővel, de azok vannak többségben, akiket nem zavar a furcsa, olykor egyenesen gyomorforgató étrend. A kutyahúst tartja a legtöbbré, a bárányéhoz szokta hasonlítani. Ennek ellenére mindig visszaszolgáltatja azokat a tetemeket a családjuknak, amiket megismer, vagy amiken bilétát talál. A hatvanhoz közelítő, a

templomi kórusban is helytálló metodista agglegény a boltja feletti apró lakásban él. Barátságos, szellemes ember, ami ellensúlyozza a bolond hóbortját.

ERŐ: 11 FIZ: 14 MRT: 8 INT: 13 AKR: 12 ÜGY: 12
MGJ: 12 MŰV: 13 ÉPE: 60 ÉP: 12

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: 0

Fegyverek: Ököl 50%, sebzés 1d3+sb

Képzettségek: Alkudozás 45%, Anyanyelv (Angol) 60%, Észrevétel 57%, Hitelképesség 55%, Kerékpározás 38%, Könyvvitel 51%, Magyarázkodás 40%, Mászás 50%, Meggyőzés 60%, Művészet (Ének) 42%, Művészet (Főzés) 68%, Okkult 40%, Pszichológia 58%, Természet 49%

Timothy Malcolm:

A rövidre vágott, sötétbarna hajú és kék tekintetű, markáns arcú előmunkás a michigani Bear Lake szülőtte, szülei egyszerű földművesek voltak. Már a tízes éveinek végén Manistee városába költözött, ahol több volt a munkalehetőség. Ránézésre a harmincas éveiben jár, testalkata erős, arca simára van borotválva. Kék farmer overált, széles karimájú, olajzöld színű kalapot és sűrű posztóinget hord, aminek könyékig fel van túrva az ujja. Lábain kopottas bőrcipők éktelenkednek, melyek színe fekete. Fegyverét nyíltan viseli. Dohányos ember, a Chesterfield a kedvenc cigarettamárkája. A világháborúban a michigani 339. gyalogezred, a Jegesmedvék katonája volt, akik Észak-Oroszországban harcoltak a vörösök ellen, ezt a szíve fölé tetovált 339-es szám is bizonyítja. A két seb is, amit a harctéren szerzett. Malcolm férj és kétszeres apa, feleségét Avának hívják, míg fiai a Joseph és a Chauncey névre hallgatnak. Szerettei nem bánják, hogy távol van, mert rideg, humortalan és szigorú ember, aki bármikor kész kiosztani néhány pofont.

ERŐ: 14 FIZ: 14 MRT: 13 INT: 12 AKR: 11 ÜGY: 13
MGJ: 10 MŰV: 8 ÉPE: 55 ÉP: 14

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Ököl 69%, sebzés 1d3+sb

.38-as Colt revolver 49%, sebzés 1d10

Képzettségek: Alkudozás 45%, Anyanyelv (Angol) 40%, Kitérés 39%, Mászás 56%, Mechanikus szerelés 60%, Meggyőzés 45%, Művészet (Ácsmunka) 69%, Nehézgépkezelés 56%, Nyelvtudás (Orosz) 25%, Pszichológia 55%, Puska 70%

Eugene Powell Brooks professzor:

A deres hajú, karcsú úr bozontos szemöldökkel és elálló fülekkel bír. Mandulavágású szemei barnák. Ann Arbor városából utazott ide, az 1817-ben alapított Michigani Egyetemen tanít. Ez a Washtenaw megyei város és megyeszékhely a jeles férfi születési helye is, családja nemzedékek óta értelmiségiekből, katonatisztekéből és egyházi emberekből tevődik össze. Khakiszín öltözéket öltött, ezért úgy fest, mint egy vakmerő felfedező, akinek a nyakában egy Zeiss-féle, német távcső lóg. A michigani indián törzsek ismerője, az odzsibvék nyelvét beszéli is. A professzor imádja a munkáját, ugyanakkor viszont sakkozni, kártyázni és vadászni is szeret. A szesztilalmat jó ötletnek tartja, mert az apja sajnos iszákos ember volt, ezért a homlokát fogja ráncolni, ha a csapat italt ad az ácsoknak. Házasság, két fia és két lánya van. A Parti Őrség veteránja, a Nagy-tavakon szolgált. Tud a munkahelyén őrzött Liber Ivonisról, de nem olvasta. A sötétzöld T-modelljével érkezik a Caberfae-csúcsokhoz.

ERŐ: 11	FIZ: 12	MRT: 12	INT: 14	AKR: 13	ÜGY: 10
MGJ: 10	MŰV: 17	ÉPE: 65	ÉP: 12		

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: 0

Fegyverek: Ököl 53%, sebzés 1d3+sb

Krag-Jorgensen puska 71%, sebzés 2d6+4

Képzettségek: Antropológia 80%, Anyanyelv (Angol) 89%, Autóvezetés 32%, Hitelképesség 60%, Könyvtárhasználat 80%, Könyvvitel 56%, Meggyőzés 75%, Nyelvtudás (Odzsibve) 62%, Nyomolvasás 46%, Régészet 75%, Tájékozódás 59%, Természet 56%, Történelem 75%, Úszás 54%

Cadillaci rendőrök:

Tintakék egyenruhás, tányérsapkás bűnüldözők. Néhány név: Orson Bean, Samuel Moore, Conrad Jensen és Richard Yarbrough.

ERŐ: 13 FIZ: 12 MRT: 12 INT: 12 AKR: 12 ÜGY: 12
MGJ: 11 MŰV: 12 ÉPE: 60 ÉP: 12

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: .38-as Colt Police Positive revolver 60%, sebzés 1d10

Ököl 53%, sebzés 1d3+sb

Gumibot 48%, sebzés 1d6+sb

Képzettségek: Autóvezetés 40%, Jog 25%, Észrevétel 49%, Hallgatóság 47%, Kitérés 39%, Meggyőzés 48%, Nyomolvasás 42%

Voormik (0/1d6 ÉPE-pont):

Primitív, görnyedt hátú, kutyaszerű, vicsorgó és kaffogó humanoidok dús, barna, feketés vagy rozsdaszín szőrzettel. Ádáz, területiális és ravasz, éjszakai életre berendezkedett ragadozók, hosszú, erős karjaik éles karmú ujjakban végződnek, vicsoruk félelmetes. Körönként hármat támadnak. A faj nőstényei sokszor veszedelmesebbek, mint a hímek. Neveik: Kralrak, Ikrvir, Mrevkk és Nerlooz. Utóbbi az egyetlen nőstény.

ERŐ: 14 FIZ: 13 MRT: 14 INT: 8 AKR: 11 ÜGY: 14

ÉPE: 60 ÉP: 14

Mozgás: 8

Sebzésbónusz: +1d4

Fegyverek: Karom 40%, sebzés 1d6+sb

Harapás 40%, sebzés 1d4

Képzettségek: Észrevétel 50%, Hallgatóság 50%, Lopakodás 40%, Nyomolvasás 75%, Rejtőzés 40%, Szaglás 75%

Vért: 2 pontos bunda

Segédletek:

A *Cadillaci Esti Hírek* 1928. május 29-i cikke:

A caberfae-i remete

Május 26-án a chicagói üzletember és marhatartó, Kenneth MacKenzie által elnevezett vidéken egy lakottnak tűnő barlangra bukkantak az új tűztornyot építő ácsok. Lapunk korábban már beszámolt arról, hogy a kormány nemzeti parkot kíván létesíteni a helyszínen és a serény dolgozók már meg is kezdték a munkát. Mr. James Bostwick és Mr. Peter Trieb száraz avarkupacokról, számos földre terített, bolhás állatbőrrel, bűzről és szertehajigált állati csontokról számoltak be. Primitív eszközöket vagy tűzrakóhelyre utaló nyomokat nem találtak, csak egy borostyánból faragott, súlyos medveszobrot, amit a táborukba vittek. Minden bizonnyal egy remeteéletet élő indián búvóhelyét fedezték fel, aki még soha nem találkozott civilizált emberrel. Az utolsó ilyen eset 1911-ben történt, mikor a kommunikációra képtelen Ishi előbukkant a kaliforniai vadonból. Az ő története nagy nyilvánosságot kapott. Az ötven esztendősenek becsült jahi férfi törzse utolsó tagja volt, a neki kiszabott élet maradék öt évét antropológusoktól, tudós elméktől körülvéve élte le, akik élénk figyelemmel kísérték életmódját és szokásait. Lehetséges, hogy az ácsok egy újabb Ishi nyomára bukkantak? A történet még a Michigani Egyetem professzorainak érdeklődését is felkeltette.

A *Cadillaci Esti Hírek* 1928. június 4-i cikke:

Farkasok a megyében

Olybá tűnik, hogy visszatértek azok a veszedelmes ragadozók, amiket Alsó-Michigan polgárai az 1900-as évek óta végleg kiirtottnak hittek. Forrest Nixon axini lakos szomorúan tapasztalta, hogy gazdaságának egyik büszkesége, a tejhozamáról híres Abigail június 1-jén egy kicsi, de annál éhesebb falka áldozatává vált. A farkas alapvetően gyáva állat, jobban fél tőlünk, mint mi tőle, és Amerika farkasainak már rég a torkán akadt az emberi hús, mert ösztönösen tartanak a halált hozó golyóktól, csapdáktól és mérgektől. Van, hogy hetekig nem nyúlnak az erdőben heverő holttesthez. De ez a bátortalanság elillan, ha falkába verődnek, ezért mielőbb le kell teríteni őket. Főleg akkor, ha ilyen kapitális példányokról van szó, hiszen a tetem körül talált nyomok mérete erre utal. Ezek az utolsó mohikánok minden bizonnyal azért nőhettek ilyen nagyra, mert a vetélytársak meggritkulásával dúskálhattak a zsákmányban. Minden megyebeli férfit arra kérünk, hogy jól célozzon és ne takarékoskodjon a lőszerrel, ha megpillantja őket. Szűkebb és tágabb páttriánk fejlődésének záloga a természet megzabolázása, egy modern, prosperáló Amerikában pedig nincs szükség a jólétet akadályozó ragadozókra.

Cadillac déli részének térképe:

